

## Gandul

### Europa aduce mai multă publicitate la televizor

de Diana POPESCU

Reclama la televizor. Una dintre cele mai antipatice realități ale erei moderne. Chiar și așa, publicitatea de pe micul ecran se bucură, în ultima vreme, de atenția specialiștilor europeni din audiovizual. Directiva "Televiziunea fără frontiere" va suferi, la sfârșit de octombrie, câteva modificări. Experții de la Bruxelles își bat deja capul cu câteva noutăți care vor schimba fața programelor tv.

Răsvan Popescu, președintele Consiliului Național al Audiovizualului, explica în ce constau schimbările de legislație: "Va exista o mai mare flexibilitate în distribuirea celor 12 minute de publicitate pe oră la care au dreptul posturile comerciale. Televiziunile vor putea distribui oricum aceste minute, fără a mai fi constrânse de pauzele din 20 în 20 de minute, care funcționau până acum. Așa că pot jongla oricum în intervalul unei ore, fără să folosească acele calupuri cu care ne-au obișnuit".

Ce se va întâmpla, la modul concret? "Vor sparge, de fapt, emisia, mai des, pe intervale mult mai scurte. Pe un calup mare de publicitate, publicul are timp să zapeze. În plus, vinzi mai prost publicitatea: cel mai bun preț se obține pe primul spot, apoi pe al doilea, pentru ca ultimele spoturi din calup să se vândă prost. Având posibilitatea de a difuza reclame la ce interval vrei, poți opta pentru gruparea a două-trei spoturi, ceea ce e mult mai convenabil pentru firmele care-și promovează produsul la televizor".

Din punctul de vedere al postului tv, va exista avantajul mai multor bani obținuți din publicitate. Din punctul de vedere al clienților, avantajul unei vizibilități sporite. Ce capătă, însă, în plus publicul consumator de televiziune? Mai multe întreruperi, de-a lungul aceluiași program, mai multe ocazii de a se enerva în propria casă. "Asta devine o problemă de relație între post și propriul public, spune Popescu. Televiziunea trebuie să aibă grijă să nu-și enerveze publicul, pentru că-l pierde".

Noile prevederi europene vizează și "product placement-ul". Adică plasarea unui produs în emisiunile de divertisment și sitcomuri. "Datorită acestei posibilități, există un avantaj și pentru producător, care vinde mai mult, și pentru radiodifuzor, care se va alege cu contracte pe care în prezent nu le poate avea", punctează președintele CNA. În locul publicității mascate de până acum, care, odată descoperită, aducea postului amenzi, totul se va face de-acum înainte la vedere, cu contract, cu impozite plătite. Măcar teoretic.

Un alt capitol reglementat din nou îl reprezintă filmele de lungmetraj. Dacă, în prezent, pauza de publicitate din interiorul acestora este stabilită la 45 de minute, pe viitor există toate șansele ca filmele să fie întrerupte o dată la 30 de minute.

Din nou, care e câștigul publicului? "Măcar în principiu, veniturile mai mari ale unui post înseamnă dezvoltare, programe mai bune", se arăta optimist Răsvan Popescu.

Postul public va fi "ferit" de avantajele noilor texte legale, rămânând în limita celor 8 minute de publicitate pe oră. Și neavând voie să întrerupă o emisiune cu reclame. În ultima vreme, am observat o mulțime de artificii la care recurge TVR, pentru a insera publicitate la intervale nu foarte mari. Emisiunile lungi sunt "tranșate" în mai multe părți, iar în pauze, ca să evite acuzațiile de încălcare a legii, oamenii de aici programează diverse "pastile" minuscule cu specific diferit, pentru a justifica introducerea spoturilor. "Vom urmări mai atent programele TVR, pentru a vedea ce se întâmplă acolo", promite mai-marele Consiliului.

Răsvan Popescu subliniază și situația nu tocmai îmbucurătoare în care se afla postul public: "E o perioadă critică din punctul de vedere al finanțării. Au probleme, solicită majorarea taxei.

Chestiunea cea mai delicată este cea a colectării acestei taxe, care se face într-un sistem defectuos, prin Electrica, firmă care n-are nici un interes în a colecta acești bani".

Soarta TVR s-ar putea îmbunătăți cu adevărat doar printr-o nouă lege de organizare și funcționare. Ce șanse sunt ca un astfel de text să fie promulgat în viitorul apropiat? Răsvan Popescu susține că nu sunt grozave: "Legea asta va avea de așteptat. Campania electorală va întârzia tot felul de legi. Și, cum se întâmplă la noi, vine campania, apoi vacanța..."

Publicitarii se numără printre cei care își vor amâna vacanțele. Viitoarele legi europene din audiovizual le vor da serios de lucru.

## **Evenimentul zilei**

### **Maestrul Dan Grigore ne incanta de 50 de ani**

Cristina Comandasu, Radio Romania Muzical

#### **Marele pianist, in varsta de 64 de ani, a sustinut un concert aniversar la Sala Palatului.**

Va vine sa credeti ca pianistul Dan Grigore, in varsta de 64 de ani, si-a aniversat 50 de ani de cariera? Gandindu-ne ca Dan Grigore este nascut pe 6 august 1943, pare foarte plauzibil, insa parca este incredibil ca acest om cu alura atat de tinereasca are totusi 50 de ani de cariera. E de invidiat!

Lume multa, parfum, haine fine, personalitati de toate soiurile la concertul de la Sala Palatului, de vineri seara, la acest eveniment cu totul deosebit din cadrul Festivalului „Enescu”.

Dan Grigore a cantat in compania Orchestrei Filarmonicii din Dresda si a dirijorului spaniol Rafael Frühbeck de Burgos. In program: celebra Rapsodie de Serghei Rahmaninov, pe o tema de Paganini. Probabil ca nu intamplator si-a ales Dan Grigore aceasta lucrare: i se potriveste manusa.

#### **„Un urias al pianisticii”**

Am admirat, dincolo de tehnica (nu mai vorbim despre acest subiect cand ne referim la pianisti de asemenea calibru - e de la sine inteles ca tehnica este sclipitoare), capacitatea lui Dan Grigore de a crea o adevarata lume a culorilor, a nuanțelor. Mi-a placut foarte mult interpretarea Variatiunii a 18-a din aceasta rapsodie de Rahmaninov, celebra tema a filmului „Undeva, candva” (si am observat ca, odata cu acea tema, in sala s-a simțit un fior: „Aha, recunoastem si noi muzica asta”), interpretare echilibrata, nici prea calda, nici prea rece, insa foarte vibranta. Intr-un cuvânt, Dan Grigore a demonstrat cu prisosinta ca ramane ceea ce noi toti stim ca este: un urias al pianisticii, nu numai romanesti, dar si internationale, o dovada in plus fiind si interpretarea celor doua bisuri pe care publicul le-a solicitat, diferite, insa la fel de admirabil redate: „Zborul carabusului”, de Nikolai Rimski Korsakov (virtuozitate ametitoare), si delicata sonata de Domenico Scarlatti.

#### **A dominat orchestra**

Cat despre orchestra, in Rapsodia de Rahmaninov, uriasul Grigore o domina fara drept de apel. Orchestra raspundea greoaie la cererile dirijorului, avea uneori probleme in a ataca odata cu solistul, interventiile cu alura solistica nu aveau relief. Probabil ca foarte versatila si colorata rapsodie nu prea se potrivea acestei orchestre obisnuite mai ales cu tutti-uri in forte si mase sonore compacte.

Partea a doua a concertului a fost dedicata unei opere de Manuel de Falla, „La vida breve”, alaturi de Orchestra Filarmonicii din Dresda, pe scena evoluand Corul National al Spaniei (o sonoritate foarte frumoasa, compacta, o aparitie extrem de potrivita in aceasta opera) si o serie de solisti, toti din Spania.

In rest, Tariceanu, care nu a stat in loja oficiala, a salutat-o in pauza pe Aura Urziceanu, apoi a facut poza cu un japonez, iar fotografii se lauda dupa aceea la telefon: „Bai, am facut poza cu Tariceanu!”.

## **SUFERINTA**

### **Si-a incalzit clapele cu resoul, sub comunism**

Conducerea partidului i-a interzis pianistului, in anii '80, concertele si turneele in strainatate.

„Dan Grigore este un talent exceptional, care nu sufera comparatie cu tot ce trece drept mare talent in Romania”, spunea Mihail Jora despre fostul sau elev.

Nascut pe 6 august 1943, in familia unui ofiter aviator de elita, Dan Grigore a inceput sa cante la pian inca de la varsta de 3 ani, mostenind talentul de la mama sa. „Cantam in picioare pentru ca nu ajungeam la pian”, a povestit solistul intr-un interviu pentru EVZ.

Inca de la 6 ani, micul pianist a inceput sa studieze teoria muzicala si pianul, debutand la 14 ani, intr-un concert cameral Enescu, concurs al carui laureat a si fost la editiile din 1961 si 1967.

Ulterior, a studiat armonia si compozitia cu academicianul Mihail Jora, a frecventat cursurile de la Conservatoarele din Sankt-Petersburg si Bucuresti.

Despre perioada comunista, care i-a marcat profund cariera, pianistul se pronunta cu scepticism, amintindu-si cu revolta cum a fost nevoit sa concerteze in sali neincalzite.

„In sala erau 3 grade si am spus ca nu se poate canta. Mi s-a spus ca sala e arhiplina, ca lumea e incotosmanata. Cand mi s-a spus ca sala ma asteapta, am cerut un resou care sa incalzeasca clapele, scaunul”, a povestit pianistul.

De asemenea, i-au fost interzise deplasari si concertele in strainatate, ca urmare a refuzului oricarui semn de sprijin public pentru Nicolae Ceausescu.

### **Membru CNA si rapidist convins**

In prezent membru al CNA, unde a fost numit, pentru perioada 2006-2012, de Parlamentul Romaniei, la propunerea guvernului, Dan Grigore a fost corealizator al concertului-spectacol „Dan

Grigore si invitatii sai” in 1989 si al concertului-spectacol „Muzica si Steaua Polara - Dan Grigore si prietenii sai” din 1997, realizate in colaborare cu TVR.

Mare admirator al fotbalului, pentru care a dezvoltat o pasiune inca „din frageda pruncie”, muzicianul este si sustinator infocat al echipei Rapid, precum si membru al Clubului Aristocratic Rapid. Dan Grigore spune ca iubeste fotbalul si pentru ce are in comun cu muzica, „si anume pentru armonizarea unor voci”, pentru „armonizarea unor personalitati”, deci pentru efectul de spectacol pe care il creeaza si care ii este atat de familiar. (Irina Nicula)

## Jurnalul National

### Dan Grigore, 50 de ani de cariera - “Cred că muzica m-a apropiat de mântuire”

Daniela Titire

Sala Palatului a găzduit vineri seară, în cadrul Festivalului Enescu, concertul jubiliar Dan Grigore, spectacol desfășurat cu ocazia celor 50 de ani de activitate ai pianistului.

Celebrul artist român poate face o comparație, după mulți ani de activitate, între reacția publicului român și cel din străinătate. “Publicul în general are caracteristici comune, indiferent care ar fi meridianul sau paralela la care se află, dar are și lucruri distincte, care diferențiază publicul dintr-o țară sau alta. Publicul bucureștean, fiind mai răsfățat decât cel din alte orașe ale României, pare mai rezervat, dar în general este cald, ca acela de aseară, foarte receptiv și sensibil la ce se întâmplă. Erau momente în care în sală, deși complet plină, când muzica tăcea, erau mici pauze, nu se auzea nici o respirație măcar, era o tăcere expresivă, așa zice, nu o tăcere de public inert, cu sufletul la gură, care participa la actul muzical chiar dacă la sfârșit n-au fost ovații ca în SUA, Spania sau Rusia, unde publicul este mult mai zgomotos. Publicul nostru are o anumită măsură a lucrurilor, un echilibru, și în funcție de prestigiul evenimentului la care participă se adaptează genului de eveniment.”

**MĂiestrie.** Un virtuoz, un muzician care interpretează de fiecare dată cu măiestrie partiturile. Cine l-ar putea descrie mai bine pe maestrul Dan Grigore decât nu el însuși? “Măiestrie pentru mine înseamnă capacitatea de a reda sensurile unei capodopere sau piese muzicale cu tot curajul și toată însuflețirea. Măiestrie mai înseamnă o sumă de fenomene care se subjugă muzicii, nu înseamnă doar capacitate tehnică. Aceasta din urmă dacă nu este pusă în slujba muzicii nu face două parale. Pentru mine e important ca riscurile pe care mi le asum și aventura muzicală să ducă la comunicarea unor sensuri, unor reprezentări chiar dacă uneori tehnica are de suferit.”

**MISTER ȘI AVENTURĂ.** Pentru publicul larg, popularizarea muzicii clasice a fost sinonimă cu numele lui Iosif Sava. Poate se gândește Dan Grigore să ne ofere mostre din arta sa și a altor colegi de breaslă, “pe sticlă”? “Eu nu mă simt capabil să fac ce a făcut Sava. A fost un om de televiziune în primul rând și un mare om de cultură. Eu nu sunt un om de televiziune, din contră, am reticențe față de televiziune. Cred că în zona de activitate muzicală pe care o am eu trebuie să existe o oarecare penumbră, un mister, nu totul poate fi dezvăluit, și uneori în sala de concert publicul are privilegiul să i se dezvăluie lucruri pe care niciodată în fața unui televizor nu le poate simți, chiar dacă televizorul apropie iluzoriu sau utopic, eu mă simt mult mai apropiat de radio decât de televiziune.

De ce un artist atât de valoros a rămas în România? “Nu am plecat pentru că m-a interesat foarte mult aventura pe care am trăit-o împreună aici. Mi s-a părut că nu ne este dată degeaba, că trebuie să aibă o semnificație. Am crezut că această încercare prin care am trecut cu toții e una menită să ne îmbogățească. Pe mine în orice caz m-a îmbogățit și m-a apropiat de mântuire”, conchide maestrul Dan Grigore.